

Nicu Enea la Palatul Parlamentului

Miercuri, 30 mai 2018, a avut loc, la Palatul Parlamentului, în prezența Alteței Sale Regale Principesa Maria, festivitatea de comemorare a pictorului Nicu Enea (28.05.1897-16.09.1960). Cu acest prilej a fost vernisată expoziția de artă plastică intitulată „Nicu Enea” și lansate volumele editate de Viorel Savin, care evocă personalitatea pictorului. Lucrările băcăuanului expuse pe holul de la Camera Deputaților aparțin colecționarului Octav Olaru, care de-a lungul anilor a achiziționat peste 30 de picturi și desene cu tematică diversă (flori, peisaje, portrete, nuduri, clădiri, scene de muncă etc.). La eveniment au luat parte membri ai Parlamentului României, o delegație impresionantă a locuitorilor din Măgurești, precum și alți reprezentanți ai societății civile din Capitală și din țară.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE
CENTRUL DE CULTURĂ „GEORGE APOSTU” BACĂU

SE ÎNTORC VALORILE ROMÂNILOR ACASĂ

31 MAI 2018
ora 18.00 - Teatrul Municipal Bacovia
ora 19.30 - Centrul de Cultură „George Apostu” Bacău

Centrul de Cultură „George Apostu” a organizat joi, 31 mai 2018, sub genericul „Se întorc valorile românilor acasă”, o festivitate prilejuită de aducerea în țară a trei lucrări aparținând sculptorului George Apostu, primite prin donație de la E. S. Sheikh Michel Bechara El-Khoury din Beirut (Liban) și acceptate de Statul român, reprezentat prin Ministerul Culturii și Identității Naționale.

Deschiderea oficială a manifestărilor a avut loc la Teatrul Bacovia, în prezența E. S. Victor Mircea, ambasadorul României în Republica Libaneză, Malek El-Khoury din Beirut, acad. Răzvan Theodorescu, vicepreședinte al Academiei Române, Alexandru Pugna și Gheorghe Popa, secretari de stat în Ministerul Culturii.

UN AN CĂ UN VEAC

Debut

(1)

Sub semnul crucii
stă un...Nebun.
Plutește-n nori
și spală chipul vieții
în amurg.

Cu ochii negri ca un vierme
așteaptă
o lume ascunsă în mine.
E noapte și-un
demon albastru
coboară din ceruri.

(2)

În amurg, un sunet
de clopot.
În sunet, o durere
ca o suferință albastră.
În suferință, credința
ștearsă și mizeră,
iar în credință un Dumnezeu
uitat.

(3)

Privesc la ființa pătată
De sânge
Din mintea mea
Și mă-ntreb:
E fecioara
Pe care-am distrus-o-n tăcere
O viață?

(4)

În soarele negru
e gravă culoarea
inimii...
O cruce albastră răsare:
Pacatul!

(7)

Sângele păcatului tău
râde de trupul meu
născut în păcat!

(8)

Nu mai sunt.
O umbră albastră
tace în ceața cea groasă.

Vasile POTOLEA